

Gdańsk, dn. 06.03.2019

Biskup Dariusz Majewski
Zwierzchnik Kościoła Starokatolickiego
w Rzeczypospolitej Polskiej

Środa Popielcowa

*Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem....
A Pan zapłonął zazdrosną miłością ku swojej ziemi
i zmiłował się nad swoim ludem.*

Bądźcie błogosławieni Siostry i Bracia

Nawrócenie, to temat, który w czasie Wielkiego Postu, jest przewodnim i podstawowym wezwaniem. Nawrócenie, to słowo które w Biblii krzyczy: methanoia, czyli wewnętrzna przemiana, oraz epistrephein, co znaczy: zawrócenie w drodze, powrót do punktu wyjścia.

Jesteśmy Chrześcijanami, ludźmi dla, których podstawą jest głęboka wewnętrzna relacja z Jezusem Chrystusem, który wskazuje w każdej chwili, tylko jedno: Boga Ojca i odpowiedź na Jego zaproszenia do życia w szczęściu. Nawrócenie, to odwrócenie się od nieszczęścia i wejście do Królestwa Bożego. A Królestwo Boże, pośród nas jest, a my Go nie widzimy. Czas się wypełnił i bliskie jest Królestwo Boże, Królestwo Boże, to nie jest coś, co się objawi w spektakularnych warunkach. Ono jest pośród nas, to nic innego jak Boża Obecność.

Obecność Pana, jest źródłem stałego pokoju i świadomości, że Bóg jest zawsze pierwszą przyczyną, a ja sam tylko tym drugim. „Nie rób tego walcząc, Rufinie, ale adorując”, zachęcał św. Franciszek swego współbrata. „Jahwe będzie walczył za was, a wy będziecie spokojni” (Wj 14,14). Kiedy wiemy, że Bóg walczy za nas, to samoistnie nastaje cisza i pokój.

„Każda burza wewnętrzna, każdy niepokój, każde niezadowolenie, biorą się zawsze z tego, że sami czegoś chcemy”, mówi Mistrz Eckhart (ok. 1260– –1328). Chodzi więc o to, by coraz szybciej uświadamiać sobie wewnętrzny niepokój, lęk czy niezadowolenie. One zawsze mogą stać się impulsem do tego, by bardziej zaufać Bogu! „Powierz Panu swą drogę, zaufaj Mu, a

bpdariusz@gmail.com

On sam będzie działał” (Ps 37,5). Istnieje zewnętrzne i wewnętrzne milczenie, ponieważ człowiek jest duszą obleczoną w ciało i krew, milczenie wewnętrzne wymaga, aby również ciało i krew były uciszone.

Czas Wielkiego Postu (Wielkiej Ciszy) ma być źródłem wewnętrznego dochodzenia do Nowej Przestrzeni Życia, w której możemy jednocześnie doświadczać światła i ciemności i to równocześnie. Ten znak duchowego rozwoju, objawia się nam jako brak potrzeby rozumowego pojmowania Boga. Poddania się ufnie Jego Opiece, pełną niezrozumienia po ludzku, ale ufną do granic własnej woli.

Czas kuszenia, to czas wielkiej prawdy o sobie i swoich możliwościach. Jest to etap, gdy przychodzi zrozumienie, że bez obumarcia, nic nie uczynię. Poddaję się dobrowolnie pod opiekę, prowadzenie Jedyne Pana, który pokonał śmierć, jednak najpierw dobrowolnie Jezus – Syn Boga Żywego, obumarł dla własnej woli, aby wewnątrz uczynić przestrzeń przyjęcia Woli Boga.

Kochani chcecie naśladować Pana, oto Droga, która prowadzi wielbłąda, przez ucho igielne, wybacza nierządnicy i daje jej nową przestrzeń – przestrzeń wyboru, odpuszcza grzechy i czyni cud uzdrowienia dla paralityka. To nasza Dobra Nowina, która daje nam sposób, aby być zbawionym już teraz, za życia: Kto z wiarą przyjmie do serca Boga a ustami wyzna, że Jezus jest Panem, ten ma życie wieczne.

Niech słowa psalmu ześlą na Was błogosławieństwo Pana:

*„Jeżeli domu Pan Bóg nie zbuduje,
daremnie nad nim robotnik pracuje.
Jeżeli domu Pan nie strzeże z góry,
próżno straż czujna opasuje mury” (Ps 127,1).*

bp Dariusz

Zwierzchnik Kościoła Starokatolickiego
w Rzeczypospolitej Polskiej

bpdariusz@gmail.com

